

**DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
A MUNICIPIULUI BUCURESTI
SERVICIUL SOLUTIONARE CONTESTATII**

DECIZIA nr. 196 din 26.06.2009 privind solutionarea
contestatiei formulata de **SC U SA**, cu sediul
in str., sector x, Bucuresti,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. yyyy/12.06.2009

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata cu adresa nr. zzzz/10.06.2009, inregistrata sub nr.yyyy/12.06.2009 de catre Administratia Finantelor Publice sector x cu privire la contestatia SC U SA.

Obiectul contestatiei, inregistrata la organul fiscal teritorial sub nr. iiiiii/24.04.2009 il constituie decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. zzz/30.03.2009, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. yzzzy/30.03.2009, ambele comunicate sub semnatura in data de 31.03.2009.

Suma contestata este **S lei** reprezentand:

- D lei TVA stabilita suplimentar ce a condus la TVA ramasa de plata in urma inspectiei fiscale in suma de P lei TVA;
- M lei majorari de intarziere aferente.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (b) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, coroborate cu pct. 5.4 din Instructiunile aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de SC U SA.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin raportul de inspectie fiscala nr. yzzzy/30.03.2009 organele de control din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector x au efectuat inspectia fiscala partiala la SC U SA in vederea solutionarii decontului de TVA cu optiune de rambursare a soldului sumei negative aferent lunii septembrie 2008.

In urma inspectiei fiscale, organele de control nu au acordat deducere pentru TVA in suma de D lei, ceea ce a condus la respingerea la rambursare a TVA in suma de R lei si la stabilirea TVA de plata in suma de P lei, majorari si penalitati de intarziere aferente in suma de M lei, prin decizia de impunere nr. zzz/30.03.2009.

II. Prin contestatia formulata SC U SA solicita acordarea dreptului de deducere pentru TVA in suma de D lei, invocand urmatoarele:

1. TVA in suma de D1 lei (setul 1) a fost respinsa la deducere intrucat inspectorii au considerat ca facturile prezentate nu sunt conforme cu prevederile art. 29 B lit. a) din Legea nr. 345/2002, respectiv art. 155 alin. (5) lit. c) si art. 146 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003, desi aceste prevederi nu se refera la exercitarea dreptului de deducere de catre societate intrucat nu conditioneaza exercitarea dreptului de deducere de corectitudinea elementelor de pe factura.

Ca atare, societatea considera ca organele de control nu si-au indeplinit obligatiile prevazute la art. 109 alin. (1) din Codul de procedura fiscala, prin aceea ca nu au prezentat argumentele legale care au stat in fapt la baza deciziei de a refuza dreptul de deducere si au incalcat prevederile O.M.F.P. nr. 972/2006 intrucat decizia de impunere nu prezinta o detaliere a operatiunilor si nici cum au fost tratate din punct de vedere fiscal in urma inspectiei.

In al doilea rand, prevederile legale aplicabile in speta (art. 22 alin. 4-6, art. 24 alin. 1-2 din Legea nr. 345/2002, art. 145 alin. 3 si alin. 8) nu conditioneaza dreptul de deducere de informatiile cuprinse in factura emisa de furnizor, iar prevederile legale privind intocmirea documentelor sunt aplicabile doar furnizorilor.

Potrivit jurisprudentei Curtii Europene de Justitie in cazurile C-123/87 si C-330/87, direct aplicabila in Romania dupa cum confirma si Directia Generala Juridica din Ministerul Economiei si Finantelor prin adresa nr. jjjj/06.11.2007, informatiile ce trebuie incluse in facturi nu trebuie sa reprezinte un factor determinant in acordarea dreptului de deducere. In acest sens, factura este doar un document care atesta realizarea unei tranzactii intre doi comercianti, iar lipsa unor informatii din factura nu afecteaza deductibilitatea, atata timp cat exista si alte elemente care pot sa ateste relatia comerciala dintre participantii la tranzactie, precum si substanta acesteia.

De asemenea, prevederile pct. 81¹ alin. (2) din Normele metodologice, introduse de la data de 1 ianuarie 2008, vin sa intareasca principiul prevalentei substantei asupra formei, dar pe parcursul controlului organele fiscale nu au permis societatii corectarea facturilor in discutie.

2. In ceea ce priveste TVA in suma de D2 lei (setul 2), societatea a indeplinit toate conditiile cerute de art. 145 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal pentru exercitarea dreptului de deducere, existand o legatura directa intre renovarile aferente spatiului subinchiriat in str. N, nr. 7, sector t si operatiunile taxabile ce urmeaza a fi realizate de societate.

Contestatoarea sustine ca spatiul subinchiriat este inregistrat la Oficiul Registrului Comertului sub nr./20.02.2009 si are drept scop infiintarea unui showroom in vederea prezentarii proiectului imobiliar catre potentiali clienti.

Lucrarile de renovare au vizat intreaga cladire si curtea interioara a spatiului inchiriat intrucat existau parti din cladire care puteau intra in contact cu clientii societatii, fatada era aferenta intregii cladiri, iar curtea este spatiu comun pentru toti chirasii si, chiar in situatia in care se accepta ca lucrarile nu au fost aferente in totalitatea lor spatiului inchiriat, dreptul de deducere trebuia acordat proportional cu spatiu inchiriat (adica 210 mp).

3. Referitor la TVA in suma de D3 lei (setul 3) din facturile emise de UD, refuzarea dreptului de deducere pe motiv ca in rapoartele de lucrari ce insotesc facturile a fost inscris eronat "art. 4.8 din contract" in loc de "art. 4.7 din contract" este total eronata intrucat factura a fost emisa in urma acceptului raportului de catre beneficiar, conform art. 134¹ si art. 134² din Codul fiscal.

De asemenea, serviciile primite de la prestator sunt aferente activitatii desfasurate de societate intrucat vizeaza realizarea unui proiect imobiliar ce va cuprinde birouri, spatii comerciale si hotel, fiind indeplinite prevederile art. 145 si art. 146 din Codul fiscal, cata vreme organele de control nu au ridicat obiectiuni cu privire la substanta tranzactiilor.

In consecinta, este irelevant faptul ca societatea a incheiat un contract de consultanta cu Pc intrucat acesta se refera la alte tipuri de consultanta decat cele furnizate de UD, care, la randul sau, a apelat la consultanta de specialitate a Pc pentru obtinerea de catre societate a unui imprumut de la o banca din Romania.

SC U SA invoca si prescrierea dreptului organelor fiscale de a stabili obligatii fiscale pentru perioada 01.10.2003 - 31.12.2003, in conditiile in care perioada in care s-a efectuat controlul este 06.02.2009-13.03.2009, iar conform art. 98 alin. 1 din Codul de procedura fiscala inspectia fiscala se poate realiza numai in cadrul termenului de prescriptie.

Astfel, in conformitate cu prevederile art. 231 si art. 91 din Codul de procedura fiscala, coroborat cu art. 21 din O.G. nr. 70/1997 a intervenit prescriptia dreptului de a stabili obligatii fiscale in sarcina societatii, iar organul fiscal era obligat sa faca aplicarea prevederilor art. 134 alin. 1 din Codul de procedura fiscala.

Conform anexei 11 la contestatie, suma prescrisa aferenta perioadei 01.10.2003 - 31.12.2003 este D11 lei debit si M11 lei majorari si penalitati de intarziere, in total D11+M11 lei.

In concluzie, SC U SA solicita anulara deciziei de impunere nr. zzz/30.03.2009 si, pe cale de consecinta, sa se constate ca beneficiaza rambursarea de TVA a sumei de R lei.

III. Fata de constatarile organelor fiscale, sustinerile societatii contestatoare, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele :

SC U SA a fost supusa inspectiei fiscale partiale pentru perioada 01.10.2003-30.09.2008, constatarile fiind consemnate in raportul nr. yzzzy/30.03.2009 si valorificate prin emiterea deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. zzz/30.03.2009.

Din raportul de inspectie fiscala rezulta ca organele de inspectie fiscala au respins la deducere TVA in suma de D lei din urmatoarele motive:

- suma de D1 lei reprezinta TVA din facturi aferente perioadei octombrie 2003 - decembrie 2005, respectiv lunilor mai si iulie 2008, care nu cuprind informatiile prevazute la art. 29 B lit. a) din Legea nr. 345/2002 si art. 155 alin. (5) lit. c) coroborat cu art. 146 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, si anume codul de inregistrare fiscala lipsa, datele cumparatorului incomplete si alt cod fiscal;

- suma de D2 lei reprezinta TVA din facturile emise de SC J. E SRL nr./28.07.2008 si nr./12.09.2008, care sunt aferente lucrarilor de renovare a imobilului din str. N, nr. 7, subinchiriat in parte de societate, intrucat lucrarile sunt aferente si altor suprafete care nu fac obiectul contractului de subinchiriere incheiat cu SC J&i SRL;

- suma de D3 lei reprezinta TVA dintr-un numar de 9 facturi emise in baza contractului de prestari servicii incheiat in data de 28.12.2007 cu SC UD SRL, pe motiv ca in rapoartele de lucru anexate se mentioneaza ca facturarea s-a efectuat in baza art. 4.8 din contract, articol inexistent, iar prestarile de servicii nu au legatura cu activitatea societatii, cum este cazul celor efectuate pentru V grup.

In baza constatarilor din raportul de inspectie fiscala nr. yzzzy/30.03.2009, organele fiscale au emis decizia de impunere nr. zzz/30.03.2009 prin care au respins la rambursare TVA in suma de R lei si au stabilit TVA ramasa suplimentar de plata in suma de P lei, cu majorari si penalitati de intarziere aferente in suma de M lei, calculate pana la data de 25.03.2009.

3.1. Referitor la TVA in suma de D1 lei

Din actele de inspectie fiscala rezulta ca TVA in suma de D1 lei a fost respinsa la deducere intrucat facturile de achizitie sunt incomplete, necontinand codul de inregistrare fiscala lipsa, datele cumparatorului incomplete si alt cod fiscal.

Suma in cauza se refera la perioada octombrie 2003 - decembrie 2005 si lunile mai si iulie 2008, societatea contestatoare invocand beneficiul prescriptiei pentru obligatiile

stabilite pentru perioada octombrie 2003 - decembrie 2003, astfel ca suma de D1 lei va fi analizata distinct:

- D11 lei TVA stabilita pentru lunile octombrie 2003 (..... lei), noiembrie 2003 (..... lei) si decembrie 2003 (..... lei);

- D12 lei TVA stabilita pentru perioada ianuarie 2004 - septembrie 2008.

3.1.1. Referitor la TVA in suma de D11 lei

Prin cauza supusa solutionarii organul de solutionare a contestatiilor este investit sa se pronunte daca TVA in suma de D11 lei aferenta perioadei octombrie 2003 - decembrie 2003 sunt datorate, in conditiile in care contestatoarea invoca prescrierea dreptului organelor de inspectie fiscala de a verifica aceasta perioada si de a stabili diferente suplimentare de obligatii fiscale.

In fapt, conform raportului de inspectie fiscala nr. yzzzy/30.03.2009, in perioada 06.02.2009 - 13.03.2009 organele fiscale au efectuat inspectia fiscala partiala privind taxa pe valoarea adaugata la SC U SA incepand cu luna octombrie 2003.

In drept, potrivit art. 91 alin. (1) si (2), art. 92 alin. (1), art. 98 alin. (1) si art. 231 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 91. -(1) **Dreptul organului fiscal de a stabili obligatii fiscale se prescrie in termen de 5 ani, cu exceptia cazului in care legea dispune altfel.**

(2) Termenul de prescriptie a dreptului prevazut la alin. (1) **incepe sa curga de la data de 1 ianuarie a anului urmator celui in care s-a nascut creanta fiscala potrivit art. 23, daca legea nu dispune altfel".**

"Art. 92. - (1) **Termenele** prevazute la art. 91 **se intrerup si se suspenda in** cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru intreruperea si suspendarea termenului de prescriptie a dreptului la actiune potrivit dreptului comun".

"Art. 98. - (1) **Inspectia fiscala se efectueaza in cadrul termenului de prescriptie** a dreptului de a stabili obligatii fiscale".

"Art. 231. - **Termenele in curs la data intrarii in vigoare a prezentului cod se calculeaza dupa normele legale in vigoare la data cand au inceput sa curga".**

Aceste dispozitii legale sunt dispozitii cu caracter general si reglementeaza situatia termenelor care au inceput sa curga sub imperiul legilor anterioare si pentru care legiuitorul a statuat ca raman supuse legilor vechi, ca exceptie expresa de la principiul neretroactivitatii. Potrivit acestor dispozitii legale, prescriptia dreptului organului fiscal de a stabili obligatii fiscale se calculeaza dupa normele legale in vigoare la data cand s-a nascut dreptul organului fiscal la actiune.

Avand in vedere prevederile legale mentionate, norma legala in vigoare la data la care a inceput sa curga prescriptia extinctiva pentru creantele nascute anterior datei de 1 ianuarie 2004 este O.G. nr. 70/1997 privind controlul fiscal, cu modificarile ulterioare, care la art. 21 si art. 22 precizeaza:

"Art. 21. - **Dreptul organelor de control fiscal** sau, dupa caz, al serviciilor de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale **de a stabili diferente** de impozite si majorari de intarziere pentru neplata in termen a acestora, precum si de a constata contraventii si a aplica amenzi si penalitati pentru faptele ale caror constatare si sanctionare sunt, potrivit legii, de competenta organelor de control fiscal sau, dupa caz, a serviciilor de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale, pentru o perioada impozabila, **se prescrie dupa cum urmeaza:**

a) **in termen de 5 ani de la data la care a expirat termenul de depunere a declaratiei pentru perioada respectiva;**

b) in termen de 5 ani de la data ultimului termen legal de plata a impozitului, in cazul in care legea nu prevede obligatia depunerii declaratiei;

c) in termen de 5 ani de la data comunicarii, catre contribuabil, a impozitului stabilit de organele fiscale sau, dupa caz, de serviciile de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale in conditiile prevazute de lege".

"Art. 22. - **Termenele de prescriptie prevazute la art. 21 se intrerup:**

a) in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru intreruperea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;

b) la data depunerii de catre contribuabil a declaratiei fiscale dupa expirarea termenului legal de depunere a acesteia;

c) la data efectuarii de catre contribuabil a unui act voluntar de recunoastere a impozitului datorat, inclusiv plata integrala sau partiala a acestuia;

d) la data comunicarii catre contribuabil, a unor diferente de impozit stabilite de organele fiscale sau, dupa caz, de serviciile de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale, ca urmare a actiunilor de control".

Avand in vedere prevederile legale mai sus mentionate, rezulta ca dreptul organelor fiscale de a stabili impozite si taxe nascute anterior datei de 1 ianuarie 2004 se prescrie in termen de 5 ani **de la data depunerii de catre contribuabil a declaratiei pentru perioada respectiva.**

Astfel, prescriptia dreptului organului fiscal de a stabili obligatii fiscale este reglementat de art.21 lit.a) din Ordonanta Guvernului nr.70/1997 privind controlul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit caruia dreptul organului fiscal de a stabili diferente de impozite se prescrie in termen de 5 ani de la data depunerii de catre contribuabil a declaratiei/decontului pentru perioada respectiva.

Referitor la taxa pe valoarea adaugata, art. 29 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, republicata prevede urmatoarele in materie de obligatii ale platitorilor de TVA:

"Art. 29. - **Persoanele impozabile** care realizeaza operatiuni taxabile si/sau operatiuni scutite cu drept de deducere **au urmatoarele obligatii:**

C. *Cu privire la evidenta operatiunilor:*

[...]

c) *sa intocmeasca si sa depuna lunar la organul fiscal, **pana la data de 25 a lunii urmatoare inclusiv**, decontul privind taxa pe valoarea adaugata, potrivit modelului stabilit de Ministerul Finantelor Publice".*

Cu privire la creantele fiscale nascute dupa data de 1 ianuarie 2004, devin aplicabile prevederile art. 91 alin. (2) din Codul de procedura fiscala, conform carora prescriptia incepe sa curga de la data de 1 ianuarie a anului urmator celui in care s-a nascut creanta fiscala potrivit art. 23, articol ce stipuleaza:

"Art. 23. - (1) Daca legea nu prevede altfel, dreptul de creanta fiscala si obligatia fiscala corelativa se nasc ***in momentul in care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le genereaza.***

(2) Potrivit alin. (1) se naste dreptul organului fiscal de a stabili si a determina obligatia fiscala datorata".

In consecinta, in speta ***termenul de prescriptie incepe sa curga*** astfel:

- pentru taxa pe valoarea adaugata aferenta lunii octombrie 2003, termenul de prescriptie incepe sa curga de la data de 25 noiembrie 2003 si se sfarseste in cinci ani de la data expirarii termenului de depunere a decontului, conform art. 21 din O.G. nr. 70/1997, daca nu intervin cauze legale de intrerupere ori suspendare a cursului prescriptiei;

- pentru taxa pe valoarea adaugata aferenta lunii noiembrie 2003, termenul de prescriptie incepe sa curga de la data de 25 decembrie 2003 si se sfarseste in cinci ani de la data expirarii termenului de depunere a decontului, conform art. 21 din O.G. nr. 70/1997, daca nu intervin cauze legale de intrerupere ori suspendare a cursului prescriptiei;

- pentru taxa pe valoarea adaugata aferenta lunii decembrie 2003, termenul de depunere a decontului este 25 ianuarie 2004, data la care prevederile O.G. nr. 70/1997 erau abrogate, situatie in care devin incidente prevederile art. 91 coroborate cu art. 23 din Codul de procedura fiscala, astfel ca termenul de prescriptie incepe sa curga de la data de 1 ianuarie 2004 si se sfarseste in cinci ani de la aceasta data, daca nu intervin cauze legale de intrerupere ori suspendare a cursului prescriptiei.

In ceea ce priveste cauzele de intrerupere si suspendare a termenului de prescriptie care a inceput sa curga sub imperiul legii vechi si se calculeaza potrivit normelor in vigoare la acea data, se retine faptul ca in aplicarea art. 231 din Codul de procedura fiscala a fost emisa Decizia Comisiei de proceduri fiscale nr. 2/2008, aprobata prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 1.754/2008, care la pct.1 precizeaza : "Termenele in curs la data intrarii in vigoare a Ordonantei Guvernului nr.92/2003, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se calculeaza dupa normele legale in vigoare la data cand acestea au inceput sa curga. **Intreruperea si/sau suspendarea termenului de prescriptie se supun/supune normelor in vigoare la data cand acestea s-au produs**".

Potrivit Deciziei Comisiei de proceduri fiscale nr. 2/2008 se retine ca intreruperea si/sau suspendarea termenului de prescriptie "*se supun/supune normelor in vigoare la data cand acestea s-au produs*" astfel incat cauzele de intrerupere si/sau suspendare pot fi atat cele prevazute de legea veche, cat si cele prevazute de noua lege, pentru termenele care au inceput sa curga sub imperiul legii vechi.

Din raportul de inspectie fiscala nr. yzzzy/30.03.2009 rezulta ca organele de inspectie au mentionat ca "verificarea s-a efectuat in cadrul termenului de prescriptie, respectiv 01.10.2003-30.09.2008", iar in referatul ce insoteste dosarul cauzei ca "inspectia fiscala s-a efectuat in cadrul termenului de prescriptie, respectiv 01.10.2003-30.09.2008 conform prevederilor O.G. nr. 70/1997 modificata prin OUG 113/1999".

Astfel, din analiza dosarului cauzei rezulta ca organele de inspectie fiscala nu au precizat daca exista cauze de intrerupere si/sau suspendare a termenului de prescriptie conform "normelor in vigoare la data cand acestea s-au produs", respectiv conform prevederilor O.G. nr. 70/1997 privind controlul fiscal si ale O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, desi acestea sustin ca verificarea s-a efectuat in cadrul termenului de prescriptie.

In acelasi timp, prin respectarea art. 213 alin. (5) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, care precizeaza ca "**Organul de solutionare competent se va pronunta mai intai asupra exceptiilor de procedura si asupra celor de fond, iar cand se constata ca acestea sunt intemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei**", organul de solutionare a contestatiilor nu se poate pronunta asupra taxei pe valoarea adaugata aferenta perioadei octombrie 2003 - decembrie 2003 si contestata de societate ca fiind prescisa, intrucat trebuie analizat mai intai daca au existat evenimente de natura sa conduca la intreruperea si/sau suspendarea cursului prescriptiei extinctive.

Fata de cele retinute si avand in vedere Decizia Comisiei de proceduri fiscale nr. 2/2008, precum si faptul ca organele de inspectie fiscala nu au analizat daca exista cauze legale de intrerupere si suspendare a cursului prescriptiei extinctive, raportat la momentul in care a inceput cursul prescriptiei si momentul in care s-a sfarsit urmeaza a se face aplicarea dispozitiilor art. 216 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza ca "*prin decizie se poate desfiinta total*

sau partial actul administrativ atacat, **situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare**".

Conform pct. 12.7 si pct. 12.8 din Instructiunile aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005:

"12.7. **Decizia de desfiintare va fi pusa in executare in termen de 30 de zile de la data comunicarii**, iar verificarea va viza strict aceeasi perioada si acelasi obiect al contestatiei pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

12.8. Prin noul act administrativ fiscal, intocmit conform considerentelor deciziei de solutionare, nu se pot stabili in sarcina contestatorului sume mai mari decat cele din actul desfiintat, acesta putand fi contestat potrivit legii".

In consecinta, in conformitate cu prevederile legale anterior citate, se va desfiinta in parte decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. zzz/30.03.2009 pentru TVA stabilita suplimentar in suma de D11 lei, aferenta perioadei octombrie 2003 - decembrie 2003, urmand ca organele de inspectie fiscala sa reanalizeze cauza pentru aceeasi perioada, in conformitate cu cele retinute in motivarea prezentei, cu prevederile actelor normative incidente in materie si cu Decizia Comisiei de proceduri fiscale nr. 2/2008.

3.1.2. Referitor la TVA in suma de D12 lei

Cauza supusa solutionarii este daca societatea poate beneficia de dreptul de deducere a TVA inscrisa in facturi care nu contin date referitoare la codul de inregistrare fiscala al cumparatorului sau contin datele cumparatorului incomplete ori alt cod fiscal decat cel al cumparatorului, in conditiile in care informatiile eronate nu au fost corectate pe parcursul inspectiei fiscale.

In fapt, organele de inspectie fiscala nu au acceptat la deducere TVA in suma de D12 lei aferenta perioadei ianuarie 2004 - septembrie 2008 intrucat facturile de achizitie sunt incomplete, necontinand codul de inregistrare fiscala lipsa, datele cumparatorului incomplete si alt cod fiscal.

SC U SA sustine ca organele de inspectie fiscala nu si-au prezentat detaliat in decizia de impunere tratamentul fiscal aplicat operatiunilor, normele legale invocate de acestea nu conditioneaza exercitarea dreptului de deducere de catre beneficiari de corectitudinea elementelor de pe factura, ci se refera la intocmirea documentelor de catre furnizori, iar pe parcursul inspectiei n-au permis corectarea facturilor in discutie.

De asemenea, societatea sustine ca din jurisprudenta Curtii Europene de Justitie in cazurile C-123/87 si C-330/87 rezulta ca informatiile ce trebuie incluse in facturi nu trebuie sa reprezinte un factor determinant in acordarea dreptului de deducere, existand si alte elemente care pot sa ateste relatia comerciala dintre participantii la tranzactie, precum si substanta acesteia.

In drept, potrivit art. 145 si art. 155 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, in forma aplicabila pana la data de 31 decembrie 2006:

"Art. 145. - (3) Daca bunurile si serviciile achizitionate sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile, orice persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata are dreptul sa deduca:

a) taxa pe valoarea adaugata datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost livrate sau urmeaza sa îi fie livrate, si pentru prestarile de servicii care i-au fost prestate ori urmeaza sa îi fie prestate de o alta persoana impozabila;

b) taxa pe valoarea adaugata achitata pentru bunurile importate.

(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata, orice persoana impozabila trebuie sa justifice dreptul de deducere, in functie de felul operatiunii, cu unul din urmatoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adaugata datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost livrate sau urmeaza sa îi fie livrate, si pentru prestarile de servicii care i-au fost prestate ori urmeaza sa îi fie prestate de o alta persoana impozabila, **cu factura fiscala, care cuprinde informatiile prevazute la art. 155 alin. (8)**, si este emisa pe numele persoanei de catre o persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata. [...]"

"Art. 155. - (8) **Factura fiscala trebuie sa cuprinda obligatoriu** urmatoarele informatii:

- a) seria si numarul facturii;
- b) data emiterii facturii;
- c) numele, adresa si codul de inregistrare fiscala al persoanei care emite factura;
- d) **numele, adresa si codul de inregistrare fiscala**, dupa caz, al beneficiarului de bunuri sau servicii;
- e) denumirea si cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate;
- f) valoarea bunurilor sau serviciilor, exclusiv taxa pe valoarea adaugata;
- g) cota de taxa pe valoarea adaugata sau mentiunea scutit cu drept de deducere, scutit fara drept de deducere, neimpozabil sau neinclus in baza de impozitare, dupa caz;
- h) valoarea taxei pe valoarea adaugata, pentru operatiunile taxabile".

Aceste prevederi sunt reluate si ulterior datei de 1 ianuarie 2007, astfel ca art. 145, art. 146, art. 155 si art. 159 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in forma aplicabila incepand cu data de 1 ianuarie 2007 stabileste urmatoarele:

"Art. 145. - Dreptul de deducere ia nastere la momentul exigibilitatii taxei.

(2) Orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa aferenta achizitiilor, daca acestea sunt destinate utilizarii in folosul urmatoarelor operatiuni:

a) operatiuni taxabile; [...]"

"Art. 146. - (1) **Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabila trebuie sa indeplineasca urmatoarele conditii:**

a) pentru taxa datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost ori urmeaza sa ii fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmeaza sa ii fie prestate in beneficiul sau, **sa detina o factura care sa cuprinda informatiile prevazute la art. 155 alin. (5)"**.

"Art. 155. - (5) **Factura cuprinde in mod obligatoriu urmatoarele informatii:**

a) numarul de ordine, in baza uneia sau mai multor serii, care identifica factura in mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) denumirea/numele, adresa si codul de inregistrare prevazut la art. 153, dupa caz, ale persoanei impozabile care emite factura;

d) denumirea/numele, adresa si codul de inregistrare prevazut la art. 153, ale reprezentantului fiscal, in cazul in care furnizorul/prestatorul nu este stabilit in Romania si si-a desemnat un reprezentant fiscal, daca acesta din urma este persoana obligata la plata taxei;

e) denumirea/numele, adresa si codul de inregistrare prevazut la art. 153, ale cumparatorului de bunuri sau servicii, dupa caz; [...]"

"Art. 159. - (1) **Corectarea informatiilor inscrise in facturi sau in alte documente care tin loc de factura se efectueaza astfel:**

a) in cazul in care documentul nu a fost transmis catre beneficiar, acesta se anuleaza si se emite un nou document;

b) *in cazul in care documentul a fost transmis beneficiarului, fie se emite un nou document care trebuie sa cuprinda, pe de o parte, informatiile din documentul initial, numarul si data documentului corectat, valorile cu semnul minus, iar pe de alta parte, informatiile si valorile corecte, fie se emite un nou document continand informatiile si valorile corecte si concomitent se emite un document cu valorile cu semnul minus in care se inscriu numarul si data documentului corectat"*.

Cu privire la corectia documentelor, pct. 81¹ din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, astfel cum au fost modificate si completate prin H.G. nr. 1.579/2007 prevede urmatoarele:

"(1) In situatia in care o persoana impozabila a emis facturi aplicand regimul de taxare, si ulterior intra in posesia documentelor justificative care ii dau dreptul la aplicarea unei scutiri de taxa pe valoarea adaugata prevazute la art. 143, 144 sau 144¹ din Codul fiscal, aceasta poate corecta facturile emise, conform art. 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, aplicand regimul de scutire corespunzator operatiunilor realizate.

(2) Organele de control fiscal vor permite deducerea taxei pe valoarea adaugata in cazul in care documentele controlate aferente achizitiilor nu contin toate informatiile prevazute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal sau/si acestea sunt incorecte, daca pe perioada desfasurarii controlului documentele respective vor fi corectate in conformitate cu art. 159 din Codul fiscal".

*Prin urmare, conform dispozitiilor legale precitate, persoanele impozabile isi pot justifica exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor numai daca sunt indeplinite **doua conditii cumulative**, si anume: achizitiile sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile si au la baza facturi care contin obligatoriu toate informatiile prevazute de legea fiscala, iar in cazul in care aceste informatii sunt incomplete sau eronate, deducerea nu este permisa decat daca facturile sunt corectate, inclusiv pe perioada desfasurarii unei inspectii fiscale.*

Din documentele prezentate de societate in sustinerea cauzei rezulta ca TVA in suma de 202.448 lei provine din facturi incomplete, respectiv fie nu contin codul de inregistrare fiscala al cumparatorului, fie contin alt cod de inregistrare fiscala ori datele cumparatorului sunt incomplete.

Totodata, se constata ca, desi avea posibilitatea sa solicite furnizorilor/prestatorilor sai corectarea informatiilor eronate din facturile de achizitie, SC U SA nu a prezentat organelor de inspectie fiscala documentele corectate, motiv pentru care acestea nu au permis deducerea TVA din facturile in cauza, in conformitate cu prevederile pct. 81¹ din Normele metodologice anterior citate.

Prin contestatia formulata SC U SA nu combate constatarea organelor de control cu privire la incorectitudinea informatiilor din facturile respective, dar sustine ca prevederile legale invocate nu vizeaza exercitarea dreptului de deducere a TVA de catre beneficiari, ca organele de control nu i-au permis corectia documentelor pe timpul inspectiei fiscale si ca, oricum, principiul prevalentei substantei asupra formei trebuie sa primeze in materie de TVA.

Sustinerile societatii contestatare nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a cauzei pentru motivele ce succed:

1. In raportul nr. yzzzy/30.03.2009 organele de inspectie fiscala precizeaza motivul de fapt pentru care nu au admis la deducere taxa pe valoarea adaugata din facturile enumerate si dispozitiile legale incidente.

In decizia de impunere contestata nr. zzz/30.03.2009, la cartusul "Solutionarea decontului de taxa pe valoarea cu sume negative cu optiune de rambursare", pct. 2.2.2. - Motivul de fapt este precizat "facturi primite avand datele cumparatorului incomplete", iar la pct. 2.2.3. - Temeiul de drept este invocat, pe langa art. 155 alin. (5) din Legea nr. 571/2003, si art. 146 alin. (1) lit. a) si art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, anterior citate, care, coroborate, conditioneaza in mod expres deductibilitatea TVA de detinerea de catre persoana impozabila a unei facturi care sa contina in mod obligatoriu informatii corecte si complete, expres prevazute de legislatie fiscala in materie. De asemenea, la pct. 5 din decizia de impunere se precizeaza ca raportul de inspectie fiscala este anexat deciziei.

Ca atare, sustinerea societatii privind nerelevanta dispozitiilor legale invocate de organele de inspectie fiscala si lipsa de motivare si de detaliere a tratamentului fiscal aplicat in urma inspectiei este vadit neintemeiata intrucat **exercitarea dreptului de deducere a taxei impune ca persoana impozabila sa detina o factura care sa contina informatiile obligatorii prevazute de legea fiscala**, iar in cuprinsul raportului de inspectie fiscala sunt detaliate facturile in discutie. Faptul ca acestea nu sunt reluate "mot-a-mot" si in cuprinsul deciziei de impunere nu echivaleaza cu nemotivarea masurilor dispuse si incalcarea prevederilor referitoare la inspectia fiscala, asa cum sustine contestatoarea, cata vreme **raportul de inspectie fiscala este anexa a deciziei de impunere**.

2. Chiar daca prevederile art. 155 din Codul fiscal se refera la informatiile obligatorii ce trebuie sa le cuprinda o factura fiscala/factura, furnizorul fiind cel care completeaza facturile, contestatoarea, in calitate de beneficiar - **persoana impozabila interesata in deducerea taxei cuprinsa in facturile respective, avea obligatia sa se asigure in momentul primirii facturilor ca acestea contin toate informatiile obligatorii stabilite prin lege**, intrucat dispozitiile legale incidente [art. 145 alin. (8) din Codul fiscal - pana la 31 decembrie 2006, respectiv art. 146 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal - incepand cu 1 ianuarie 2007] conditioneaza posibilitatea deductiei TVA nu doar de detinerea facturilor, ci, mai mult, de detinerea acelor facturi care cuprind informatiile prestabilite de lege ca fiind obligatorii.

De asemenea, in situatia in care cunostea pozitia organelor fiscale cu privire la caracterul incomplet/eronat al documentelor prezentate, contestatoarea nu a inteles sa uzeze de dreptul sau de justificare a deductiei pe baza unor documente corectate in conformitate cu legea, pe parcursul desfasurarii controlului. Sustinerea societatii, precum ca organele de inspectie fiscala au impiedicat-o sa procedeze la corectarea informatiilor incomplete/eronate din facturi, in conformitate cu prevederile legale in materie nu este dovedita in niciun fel, fiind o simpla afirmatie pro causa.

Or, in conditiile in care contestatoarea si-a dedus taxa pe valoarea adaugata din facturi incomplete/incorecte, contrar dispozitiilor legale precitate, aceasta *nu poate sa opuna organelor fiscale propria vinovatie si lipsa de diligenta in aplicarea prevederilor legale in materie de deductibilitatea a taxei pe valoarea adaugata, conform principiului de drept **nemo auditur propriam turpitudinem allegans***.

3. Referitor la posibilitatea deductiei taxei pe valoarea adaugata in cazul in care documentele justificative cuprind mentiuni incomplete, inexacte sau care nu corespund realitatii, cu referire la aplicarea dispozitiilor art. 21 alin. (4) lit. f) si art. 145 alin. (8) lit. a) si b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal [forma in vigoare pana la 31.12.2006], prin **Decizia nr. V din 15 ianuarie 2007, admitand recursul in interesul legii, Inalta Curte de Casatie si Justitie a decis, cu valoare de principiu, ca taxa pe valoarea adaugata nu poate fi dedusa in situatia in care documentele justificative nu contin sau nu furnizeaza toate informatiile prevazute de dispozitiile legale in vigoare la data efectuarii operatiunii pentru care se solicita deductia TVA**.

4. Contrar sustinerilor societatii contestatoare, jurisprudenta Curtii Europene de Justitie, degajata din cazurile C-123/87 si C-330/87 nu este direct aplicabila in Romania **pentru perioada anterioara aderarii tarii noastre la Uniunea Europeana**, dupa cum reiese chiar din adresa Directiei Generale Juridice din Ministerul Economiei si Finantelor nr. jjjj/06.11.2007, prezentata in copie in dosarul cauzei. Dimpotriva, pentru perioada 2004-2006, este pe deplin aplicabila jurisprudenta nationala, asa cum se degaja ea si din Decizia nr. V din 15 ianuarie 2007 a Inaltei Curti de Casatie si Justitie, anterior amintita.

De altfel, chiar din jurisprudenta invocata rezulta cu claritate faptul ca prevederile comunitare in materie de TVA se limiteaza la anumite informatii pe care trebuie sa le contina o factura, statele membre avand posibilitatea sa subordoneze exercitarea dreptului de deductie

de detinerea unei facturi care sa contina toate informatiile considerate ca fiind necesare pentru a asigura perceperea taxei sub controlul administratiei fiscale, sub rezerva ca informatiile solicitate, prin numarul si tehnicitatea lor, sa nu faca practic imposibila sau excesiv de dificila exercitarea dreptului de deducere.

Cum facturile pentru care nu s-a admis deducerea TVA in anul 2008 (nr./13.05.2008 si nr./01.07.2008) **nu contin datele beneficiarului referitoare la codul de inregistrare fiscala**, numar de inmatriculare la Registrul Comertului, sediu etc., *nu se poate aprecia ca acestea sunt prea tehnice sau lipsite de importanta din perspectiva dreptului organelor fiscale de a se asigura de functionarea corecta a mecanismului de TVA si de a preveni cazurile de abuz sau frauda fiscala, cata vreme insasi directiva comunitara in materie prevede, printre mentiunile pe care trebuie sa le cuprinda o factura, si numarul de inregistrare in scopuri de TVA al clientului si numele si adresa complete ale clientului (art. 226 alin. 4 si 5 din Directiva 2006/112/CE), astfel ca jurisprudenta invocata nu schimba situatia concreta a contestatoarei in raport de constatările organelor de inspectie fiscala in sensul solutionarii favorabile a cauzei.*

5. Prevalenta substantei asupra formei invocata de societate nu se poate aplica facand abstractie si in detrimentul altor principii recunoscute de legislatia fiscala, cum sunt principiile luptei impotriva fraudei, a evaziunii fiscale si a eventualelor abuzuri. Din acest motiv legislatia fiscala conditioneaza deductibilitatea TVA a achizitiilor de indeplinirea cumulativa atat a conditiilor de fond (achizitiile sa fie destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile), cat si a celor de forma (inclusiv conditia ca persoana impozabila sa detina factura care sa contina informatiile obligatorii prevazute de lege).

Aceste principii sunt pe deplin transpuse in legislatia fiscala romana in materie de TVA, in special prin art. 159 din Codul fiscal si pct. 81¹ din Normele metodologice date in aplicarea acestui articol, care prevad posibilitatea persoanei impozabile de a proceda la corectia facturilor sau a altor documente care tin loc de factura, inclusiv prin aplicarea regimului de scutire in situatia obtinerii ulterioare a documentelor justificative care ii dau dreptul la aplicarea scutirii respective ori justificarea deductiei exercitate pe baza de documente incomplete sau care contin informatii eronate, daca acestea sunt corectate pe perioada desfasurarii inspectiei fiscale.

A lege dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata doar de substanta tranzactiei, asa cum pretinde, in esenta, contestatoarea, ar insemna, prin reducere la absurd, ca persoanele impozabile isi pot deduce taxa aferenta achizitiilor chiar si in lipsa facturii sau a altui document justificativ inlocuitor, ceea ce ar conduce in final la lipsirea de orice efecte juridice a dispozitiilor legale la nivel national si comunitar referitoare la facturare si la tinerea evidentelor necesare aplicarii acestui tip de impozit.

In consecinta, pretentia SC U SA de acordarea a dreptului de deducere pe baza unor facturi de achizitie cu informatii incomplete/eronate este nejustificata, in conditiile in care facturile nu au fost corectate potrivit normelor aplicabile in materie, contestatia urmand a fi respinsa ca neintemeiata pentru capatul de cerere privind TVA stabilita suplimentar in suma de **D12 lei.**

3.2. Referitor la TVA in suma de D2 lei

Cauza supusa solutionarii este daca societatea poate beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata pentru lucrarile de renovare a unui spatiu subinchiriat, in conditiile in care acestea vizeaza si alte spatii, iar organele de inspectie fiscala nu au verificat daca operatiunile au avut loc efectiv si daca au fost destinate a fi utilizate in folosul propriilor operatiuni taxabile ale persoanei care si-a dedus taxa si suporta finalmente aceste costuri.

In fapt, organele de inspectie fiscala nu au admis la deducere TVA in suma de D2 lei din facturile nr./28.07.2008 si nr./12.09.2008 emise de SC J. E SRL pentru lucrari de renovare a imobilului din str. N, nr. 7, subinchiriat in parte de societate, subinchiriat

partial de SC U SA, intrucat lucrarile sunt aferente si altor suprafete care nu fac obiectul contractului de subinchiriere incheiat cu SC J&i SRL.

In drept, potrivit art. 129, art. 134¹, art. 134², art. 145 si art. 146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 129. - (2) **O persoana impozabila, care actioneaza in nume propriu, dar in contul altei persoane, ca intermediar in prestarea de servicii, se considera ca a primit si a prestat ea insasi aceste servicii, in conditiile stabilite prin norme.**

(3) Prestarile de servicii cuprind operatiuni cum sunt:

(...)

e) servicii de **intermediere efectuate de persoane care actioneaza in numele si in contul altei persoane**, atunci cand intervin intr-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii

(6) In cazul in care mai multe persoane impozabile, care actioneaza in nume propriu, intervin prin *tranzactii succesive in cadrul unei prestari de servicii, se considera ca fiecare persoana a primit si a prestat in nume propriu serviciul respectiv*. Fiecare tranzactie se considera o prestare separata si se impoziteaza distinct, chiar daca serviciul respectiv este prestat direct catre beneficiarul final".

"Art. 134¹. - (1) Faptul generator intervine la data livrarii bunurilor sau la data prestarii serviciilor, cu exceptiile prevazute in prezentul capitol.

(4) **Pentru prestarile de servicii decontate pe baza de situatii de lucrari, cum sunt serviciile de constructii-montaj, consultanta, cercetare, expertiza si alte servicii similare, faptul generator ia nastere la data emiterii situatiilor de lucrari sau, dupa caz, la data la care aceste situatii sunt acceptate de beneficiar**".

"Art. 134². - (1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator".

"Art. 145. - (1) **Dreptul de deducere ia nastere la momentul exigibilitatii taxei.**

(2) **Orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa aferenta achizitiilor, daca acestea sunt destinate utilizarii in folosul urmatoarelor operatiuni:**

a) operatiuni taxabile".

"Art. 146. - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabila trebuie sa indeplineasca urmatoarele conditii:

a) pentru taxa datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost ori urmeaza sa ii fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmeaza sa ii fie prestate in beneficiul sau, sa detina o factura care sa cuprinda informatiile prevazute la art. 155 alin. (5) [...]"

*Prin urmare, conform dispozitiilor legale precitate, persoanele impozabile au dreptul sa-si deduca taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor de bunuri si servicii numai daca sunt indeplinite **doua conditii cumulative**, si anume: **achizitiile sunt destinate utilizarii in folosul propriilor operatiuni taxabile** si au la baza facturi care contin obligatoriu toate informatiile necesare stabilirii dreptului de deducere.*

*In aceste conditii, pentru a dovedi ca serviciile achizitionate sunt utilizate, intr-adevar, in folosul operatiunii taxabile, persoana impozabila este obligata nu numai sa detina factura in care este inscrisa taxa pe valoarea adaugata deductibila, ci **sa si demonstreze ca serviciile facturate au fost prestate efectiv in folosul operatiunii taxabile respective**. Ca atare, simpla prezentare a unor documente nu poate asigura exercitarea netulburata a dreptului de deducere de catre contribuabili.*

Din contractul de subinchiriere nr./16.10.2008 incheiat de contestatoare cu SC J&i SRL rezulta ca locatarul va asigura sublocatarului SC U SA folosinta unei parti din imobil in suprafata de 210 mp din imobilul situat in Bucuresti, str. N, nr. 7, pentru a-si stabili sediul firmei si/sau punct de lucru, showroom de prezentare a proiectului imobiliar al sublocatarului.

Prin contractul de executie lucrari nr./24.07.2008 SC J. E SRL se obliga execute si sa conduca lucrarile de renovare, amenajare, instalatii conform ofertei, care vizeaza,

printre altele, finisaje fatada principala, finisaje interioare, instalatii, amenajare curte si terasamente.

Prin contestatia formulata SC U SA sustine ca lucrarile sunt in folosul propriilor operatiuni taxabile, ca erau necesare in integralitatea lor, avand in vedere natura spatiului si ca, in orice caz, dreptul de deducere trebuia acordat proportional cu spatiu inchiriat, adica 210 mp din totalul de 719 mp, suprafata totala a cladirii si terenului fiind de aproximativ 1.737 mp.

Potrivit art. 94 alin. (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

"Inspectia fiscala are urmatoarele atributii:

a) **constatarea si investigarea fiscala a tuturor actelor si faptelor rezultand din activitatea contribuabilului supus inspectiei sau altor persoane** privind legalitatea si conformitatea declaratiilor fiscale, corectitudinea si exactitatea indeplinirii obligatiilor fiscale, **in vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;**

b) **analiza si evaluarea informatiilor fiscale, in vederea confruntarii declaratiilor fiscale cu informatiile proprii sau din alte surse (...).**"

De asemenea, conform art. 7 alin. (2) din actul normativ sus-mentionat "**organul fiscal este indreptatit sa examineze, din oficiu, starea de fapt, sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele necesare pentru determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului. In analiza efectuata organul fiscal va identifica si va avea in vedere toate circumstantele edificatoare ale fiecarui caz**", iar potrivit art. 65 alin. (2) "**organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatari proprii**".

Astfel, potrivit normelor legale sus-citate, organul fiscal trebuie sa depuna toate diligentele pentru **determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului** si in acest scop sa-si **exercite rolul sau activ**, fiind indreptatit sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele pe care le considera utile in functie de circumstantele fiecarui caz in parte si de limitele prevazute de lege.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta ca organele fiscale au respins la deducere intreaga suma de D2 lei reprezentand TVA aferenta lucrarilor de renovare, pe motiv ca acestea se refera si la spatii care au fost inchiriate altor persoane, **fara sa procedeze la o analiza a lucrarilor respective**, respectiv *daca lucrarile facturate de societatea de constructii au fost prestate efectiv, care este contravaloarea lucrarilor aferenta spatiului subinchiriat si daca acest spatiu este intr-adevar utilizat de societatea contestatoare in folosul propriilor operatiuni taxabile.*

Mai mult, desi in nota de relatii inregistrata la contestatoare sub nr. .../18.02.2009 organele fiscale au solicitat indicarea pe schita imobilului a suprafetei subinchiriate de 210 mp, precizarea numelui proprietarilor/chiriasilor/subchiriasilor care beneficiaza de restul suprafetei imobilului si prezentarea declaratiei pentru punctul de lucru, iar prin nota nr./27.02.2009 administratorul societatii a raspuns in parte la cele solicitate, acestea **nu precizeaza in actele de inspectie tratamentul fiscal aplicat cu privire la deductibilitatea taxei aferenta lucrarilor de renovare in raport de raspunsurile primite, pe de o parte, si de propriile constatari, pe de alta parte.**

In acelasi timp, nici sustinerea contestatoarei privind deductibilitatea integrala a TVA aferenta lucrarilor de renovare nu poate fi retinuta in solutionarea cauzei intrucat acestea sunt aferente si altor spatii decat cel subinchiriat in nume propriu, dupa cum dealtfel recunoaste si societatea in contestatia formulata, astfel ca lucrarile respective nu pot fi considerate ca fiind destinate in totalitate in folosul unor eventuale operatiuni taxabile proprii ale persoanei care suporta finalmente aceste costuri.

Totodata, avand in vedere ca societatea si-a dedus integral taxa pe valoarea aferenta lucrarilor de renovare, organele de inspectie fiscala nu au analizat implicatia

prevederilor art. 149 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit carora sunt considerate bunuri de capital *"operatiunile de constructie, transformare sau modernizare a activelor corporale fixe, exclusiv reparatiile sau lucrarile de intretinere a acestor active, chiar in conditiile in care astfel de operatiuni sunt realizate de beneficiarul unui contract de inchiriere"* coroborate cu cele ale art. 128 alin. (4) lit. b) din acelasi act normativ, in situatia in care lucrarile de renovare, in mod evident, profita cu titlu gratuit altor persoane.

Avand in vedere cele retinute, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative citate se va face aplicarea prevederilor art. 216 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata care prevede ca *"prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, **situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare**"*.

Conform pct. 12.7 si pct. 12.8 din Instructiunile aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005:

*"12.7. Decizia de desfiintare va fi pusa in executare in **termen de 30 de zile de la data comunicarii**, iar verificarea va viza strict aceeasi perioada si acelasi obiect al contestatiei pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.*

12.8. Prin noul act administrativ fiscal, intocmit conform considerentelor deciziei de solutionare, nu se pot stabili in sarcina contestatorului sume mai mari decat cele din actul desfiintat, acesta putand fi contestat potrivit legii".

Pe cale de consecinta, decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. zzz/30.03.2009, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. yzzzy/30.03.2009 va fi desfiintata in parte pentru TVA in suma de D2 lei, urmand ca organele de inspectie fiscala, altele decat cele care au intocmit actul administrativ contestat, sa procedeze la o noua verificare, *in conformitate cu prevederile legale in vigoare si cu retinerile din prezenta decizie, prin stabilirea corespunzatoare a tratamentului fiscal corespunzator lucrarilor de renovare, tinand cont de prestarea efectiva a lucrarilor si de folosirea lor in folosul propriilor operatiuni taxabile, inclusiv, daca se considera necesar, prin efectuarea de investigatii fiscale suplimentare la fata locului.*

La reverificare organele de inspectie fiscala vor avea in vedere si celelalte sustineri ale contestatoarei.

3.3. Referitor la TVA in suma de D3 lei

Cauza supusa solutionarii este daca persoana impozabila poate beneficia de deductibilitatea TVA aferenta unor servicii de consulting decontate pe baza de rapoarte de lucrari, in conditiile in care prestarea efectiva si utilizarea acestora in folosul propriilor operatiuni taxabile nu a fost analizata decat in parte de organele de inspectie fiscala, iar contestatoarea nu aduce argumente decat pentru o parte din serviciile respective.

In fapt, organele de inspectie fiscala nu au admis la deducere TVA in suma de D3 lei dintr-un numar de 9 facturi emise in baza contractului de prestari servicii incheiat in data de 28.12.2007 cu SC UD SRL, pe motiv ca in rapoartele de lucru anexate se mentioneaza ca facturarea s-a efectuat in baza art. 4.8 din contract, articol inexistent, iar prestarile de servicii nu au legatura cu activitatea societatii, cum este cazul celor efectuate pentru V grup. De asemenea, in raportul nr. yzzzy/30.03.2009 organele de inspectie fiscala mentioneaza ca administratorul prestatorului UD este si administratorul societatii beneficiare, iar consultanta legata de obtinerea unui imprumut cuprinde intalniri cu Pc, desi SC U SA are contract incheiat direct cu acest consultant.

In sustinerea contestatiei SC U SA invoca o eroare in transcrierea articolului din contract, de vreme ce facturile au fost emise in urma acceptului de catre beneficiar a rapoartelor

de lucrari, precum si faptul ca serviciile sunt aferente operatiunilor taxabile, exemplificand in acest sens ca serviciile furnizate de Pc consultantului sau UD se refera la obtinerea unui imprumut si sunt distincte de serviciile furnizate direct de Pc.

Societatea contestatoare a prezentat in copie contractul de servicii incheiat la data de 28 decembrie 2007 cu SC UD SRL, din care rezulta ca serviciile furnizate constau intr-o gama larga de servicii descrise in anexa nr. 1 si vor fi furnizate de catre angajati si/sau sub-contractori, inclusiv liber-profesionisti, iar conform art. 4.7 din contract plata facturii se va face conform unui raport de lucru acceptat si semnat de ambele parti ce va contine serviciile prestate, durata acestor servicii si valoarea acestora, fiecare raport fiind considerat ca facand parte din contract.

De asemenea, SC U SA a prezentat, in copie, cele 9 facturi emise de UD mentionate in raportul de inspectie fiscale nr. yzzzy/30.03.2009, precum si rapoartele de activitate anexate, din care rezulta urmatoarele:

Nr. si data facturii	TVA dedusa din factura - in lei	Valoare servicii consultanta - in lei/euro	Curs facturare	Explicatii
rr1/31.01.2008	B1 euro (..... lei) - obtinere imprumut euro (..... lei) - delistare societate
rr2/29.02.2008	B2 euro (..... lei) - obtinere imprumut euro (..... lei) - delistare societate euro (..... lei) - asistenta referitoare AGA din 06.03.2008
rr3/15.04.2008	B3 euro (..... lei) - delistare societate euro (..... lei) - asistenta V Group
rr4/30.04.2008	B4 euro (..... lei) - asistenta V Group
rr5/21.05.2008	B5 euro (..... lei) - asistenta V Group euro (..... lei) - asistenta V Group
rr6/30.06.2008	B6 euro (..... lei) - asistenta V Group euro (..... lei) - asistenta V Group
rr7/23.07.2008	B7 euro (..... lei) - obtinere avize demolare euro (..... lei) - delistare societate
rr8/29.08.2008	B8 euro (..... lei) - obtinere avize demolare euro (..... lei) - obtinere nr. cadastral
rr9/30.09.2008	B9 euro (..... lei) - obtinere avize demolare euro (..... lei) - actualizare nr. cadastral
Total	D3			

In drept, potrivit art. 134¹, art. 134², art. 145 si art. 146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal ,in forma aplicabila incepand cu data de 1 ianuarie 2007:

"Art. 134¹. - (1) Faptul generator intervine la data livrarii bunurilor sau la data prestarii serviciilor, cu exceptiile prevazute in prezentul capitol.

(4) Pentru prestarile de servicii decontate pe baza de situatii de lucrari, cum sunt serviciile de constructii-montaj, consultanta, cercetare, expertiza si alte servicii similare, faptul generator ia nastere la data emiterii situatiilor de lucrari sau, dupa caz, la data la care aceste situatii sunt acceptate de beneficiar".

"Art. 134². - (1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator".

"Art. 145. - (1) **Dreptul de deducere ia nastere la momentul exigibilitatii taxei.**

(2) Orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa aferenta achizitiilor, daca acestea sunt destinate utilizarii in folosul urmatoarelor operatiuni:

a) operatiuni taxabile;

b) operatiuni rezultate din activitati economice pentru care locul livrării/prestării se considera ca fiind in strainatate, daca taxa ar fi deductibila, in cazul in care aceste operatiuni ar fi fost realizate in Romania;

c) operatiuni scutite de taxa, conform art. 143, 144 si 144¹;

d) operatiuni scutite de taxa, conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 1-5 si lit. b), in cazul in care cumparatorul ori clientul este stabilit in afara Comunitatii sau in cazul in care aceste operatiuni sunt in legatura directa cu bunuri care vor fi exportate intr-un stat din afara Comunitatii, precum si in cazul operatiunilor efectuate de intermediari care actioneaza in numele si in contul altei persoane, atunci cand acestia intervin in derularea unor astfel de operatiuni;

e) operatiunile prevazute la art. 128 alin. (7) si la art. 129 alin. (7), daca taxa s-ar fi aplicat transferului respectiv".

"Art. 146. - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabila trebuie sa indeplineasca urmatoarele conditii:

a) pentru taxa datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost ori urmeaza sa ii fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmeaza sa ii fie prestate in beneficiul sau, **sa detina o factura care sa cuprinda informatiile prevazute la art. 155 alin. (5) [...]**".

*Prin urmare, conform dispozitiilor legale precitate, persoanele impozabile au dreptul sa-si deduca taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor de bunuri si servicii numai daca sunt indeplinite **doua conditii cumulative**, si anume: achizitiile sunt destinate utilizarii in folosul propriilor operatiuni taxabile/scutite cu drept de deducere si au la baza facturi care contin obligatoriu toate informatiile necesare stabilirii dreptului de deducere.*

*In aceste conditii, pentru a dovedi ca serviciile achizitionate sunt utilizate, intr-adevar, in folosul operatiunii taxabile, persoana impozabila este obligata nu numai sa detina factura in care este inscrisa taxa pe valoarea adaugata deductibila, ci **sa si demonstreze ca serviciile facturate au fost prestate efectiv in folosul operatiunii taxabile respective. Ca atare, simpla prezentare a unor documente nu poate asigura exercitarea netulburata a dreptului de deducere de catre contribuabili.***

In prezenta cauza SC U SA si-a dedus TVA pentru serviciile de consultanta facturate de SC UD SRL, identificate in rapoartele de activitate anexate, in care se mentioneaza ca sunt intocmite in conformitate cu art. 4.8 din contract (in fapt, la art. 4.7 din contract s-a convenit decontarea pe baza de rapoarte de lucrari acceptate de beneficiar), eroare ce nu priveste informatiile obligatorii pe care trebuie sa le cuprinda facturile in care o persoana impozabila isi poate exercita dreptul de deducere si, ca atare, acest aspect retinut in raportul de inspectie fiscala este nerelevant.

In legatura cu serviciile propriu-zise facturate, se constata ca acestea se refera la:

- consultanta in vederea obtinerii unui imprumut bancar (intalniri Pc, intalniri banca, semnare contract, angajare notar, angajare traducator);

- consultanta referitoare la delistarea societatii SC U SA si pregatirea ofertei publice de preluare a pachetului majoritar de actiuni (intalniri Pc, intalniri CAIB, intalniri avocat, discutii privind evaluarea actiunilor);

- consultanta referitoare AGA din 06.03.2008;

- asistenta financiara, contabila si juridica referitoare la due-diligence-ul efectuat de SN pentru V Group (viitorul investitor al Y Cipru);

- asistenta legata de demolarea unor corpuri de cladire proprietatea U (obtinere aviz de la Ministerul Culturii, obtinere aviz mediu, obtinere autorizatie demolare - elaborare documentatie, depunere dosar, sustinere documentatie, ridicare aviz);

- asistenta legata de obtinerea unui nou numar cadastral si de actualizarea lui ca urmare a descoperirii unor neconcordante.

a. Referitor la consultanta legata de obtinerea imprumutului, demolarea unor corpuri de cladire, modificare numar cadastral, sedinta AGA, delistarea societatii, organele de

inspectie fiscala nu au acceptat la deducere taxa pe valoarea adaugata aferenta, considerand ca acestea nu au legatura cu activitatea societatii, iar aceasta are deja incheiat un contract direct cu Pc.

Conform art. 7 alin. (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata "**organul fiscal este indreptatit sa examineze, din oficiu, starea de fapt, sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele necesare pentru determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului. In analiza efectuata organul fiscal va identifica si va avea in vedere toate circumstantele edificatoare ale fiecarui caz**", iar potrivit art. 65 alin. (2) "**organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatari proprii**".

Or, in raportul de inspectie fiscala ce a stat la baza emiterii deciziei contestate organele de control **nu au analizat serviciile** in discutie, respectiv daca ele au fost prestate efectiv si daca sunt destinate in folosul propriilor operatiuni care sa-i dea dreptul la deducere.

Desi in raport organele de inspectie fiscala mentioneaza ca SC U SA are incheiat direct un contract de consultanta cu Pc, societate implicata si in consultanta oferita de UD in vederea obtinerii unui imprumut bancar, acestea nu precizeaza care este *obiectul acestui contract si masura in care serviciile contractate in nume propriu au influentat serviciile prestate de UD*, respectiv daca, in fapt, acelasi serviciu a fost efectiv prestat o singura data si facturat de doua ori.

De asemenea, organele de inspectie nu au analizat *daca imprumutul bancar a fost contractat sau nu, la ce anume se referea consultanta legata de sedinta AGA din 06.03.2008, daca exista documentatia referitoare la avizarile necesare demolarii imobilului si modificarea numarului cadastral, legatura acesteia cu proiectul imobiliar pe care societatea sustine ca intentioneaza sa-l dezvolte si daca proiectul respectiv implica operatiuni taxabile si/sau scutite cu drept de deducere*.

In legatura cu serviciile de consultanta aferenta delistarii societatii si pregatirea ofertei publice de preluare a pachetului majoritar de actiuni, organele de inspectie fiscala nu au analizat *in ce anume au constat acestea si daca ele sunt sau nu destinate in folosul unor operatiuni care ii dau dreptul societatii la deducere, in raport de dispozitiile legale in materie de TVA referitoare la tranzactiile cu actiuni si alte valori mobiliare*.

In acelasi timp, in masura in care organele de inspectie fiscala au mentionat ca serviciile de consultanta sunt prestate de o societate care acelasi administrator cu asociatul si administratorul contestatoarei, *acestea nu au stabilit daca operatiunile sunt reale si, in caz contrar, ce anume a generat fluxurile financiare dintre cele doua societati si nu au reincadrat forma tranzactiei pentru a reflecta continutul economic al acesteia, asa cum prevede art. 11 din Codul fiscal*.

b. Referitor la asistenta financiara, contabila si juridica referitoare la due-diligence-ul efectuat de SN pentru V Group (viitorul investitor al Y Cipru), organele de inspectie fiscala au mentionat in mod expres ca acestea nu au legatura cu activitatea societatii, asa cum rezulta din nota explicativa nr. .../27.02.2009 data de administratorul societatii, astfel:

"2. Intrebare: *Ce legatura are prestarea de serviciu referitoare la asistenta financiara, contabila si juridica referitoare la due diligence, efectuata de SN pentru V Grup (viitorul investitor al Y Cipru), cu activitatea SC U SA ?*

Raspuns: *V grup este actual actionar al Y Cipru, iar la momentul respectiv au efectuat o consultanta (due diligence) contabil, financiara si juridica, consultanta efectuata de o firma specializata (SN)*".

Rezulta cu claritate din chiar raspunsul administratorului societatii ca serviciile de consultanta nu au nicio legatura cu activitatea SC U SA, ca nu au fost prestate in folosul propriilor operatiuni taxabile si ca ele au fost efectuate pentru o alta persoana decat contestatoarea, respectiv V grup, investitor al unei alte societati Y din Cipru.

Se constata astfel ca taxa pe valoarea adaugata aferenta serviciilor de asistenta financiara, contabila si juridica referitoare la due-diligence-ul efectuat de SN pentru V Group (viitorul investitor al Y Cipru) nu este deductibila, nefiind indeplinita una din conditiile esentiale pentru deductibilitatea taxei, si anume, ca serviciile achizitionate sa fie destinate utilizarii in folosul propriilor operatiuni taxabile ale persoanei impozabile care deduce taxa, conform dispozitiilor exprese al art. 145 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal.

Mai mult, prin contestatia formulata SC U SA nu aduce niciun argument de natura sa infirme constatările organelor de inspectie fiscala cu privire la aceste servicii, de vreme ce insusi administratorul societatii recunoaste ca serviciile au fost prestate pentru o alta societate.

Referitor la cele doua categorii de servicii anterior prezentate, din documentele existente la dosarul cauzei rezulta:

- servicii de consultanta prestate pentru V grup: factura rr3/15.04.2008 (..... lei), factura nr. rr4/30.04.2008 (..... lei), factura nr. rr5/21.05.2008 (..... lei) si factura nr. rr6/30.06.2008 (..... lei), in total H lei, cu TVA aferenta in suma de D31 lei;

- servicii de consultanta legata de obtinerea imprumutului, demolarea unor corpuri de cladire, modificare numar cadastral, sedinta AGA, delistarea societatii, cu TVA aferenta D3 lei - D31 lei = D32 lei.

In concluzie, avand in vedere cele anterior, se va respinge ca neintemeiata contestatia SC U SA cu privire la TVA in suma de D31 lei aferenta serviciilor de consultanta prestate pentru V grup si se va desfiinta in parte decizia de impunere nr. zzz/30.03.2009 cu privire la TVA in suma de D32 lei aferenta serviciilor de consultanta legata de obtinerea imprumutului, demolarea unor corpuri de cladire, modificare numar cadastral, sedinta AGA, delistarea societatii, urmand ca organele de inspectie fiscala, altele decat cele care au intocmit actul administrativ contestat, sa procedeze la o noua verificare, *in conformitate cu prevederile legale in vigoare si cu retinerile din prezenta decizie, tinand cont de prestarea efectiva a serviciilor si de folosirea lor in folosul propriilor operatiuni taxabile, inclusiv, daca se considera necesar, prin efectuarea de investigatii fiscale suplimentare la fata locului.*

3.4. Referitor la accesoriile aferente TVA in suma de M lei

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza integral accesoriile aferente TVA, in conditiile in care in sarcina sa s-au retinut ca fiind datorate, numai in parte, debitele stabilite prin decizia de impunere contestata.

In fapt, pentru diferentele suplimentare de TVA in suma de D lei, ce au condus la respingerea la rambursare a TVA in suma de R lei si la TVA ramasa de plata in suma de P lei, prin decizia de impunere nr. zzz/30.03.2009 organele fiscale au stabilit majorari si penalitati de intarziere aferente in suma de M lei, calculate pana la data de 25.03.2009.

In drept, incepand cu data de 01.01.2004 a intrat in vigoare O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, care, la art. 108 alin. (1) [devenit ulterior, in formele republicate ale ordonantei, art. 114 alin. (1), respectiv art. 115 alin. (1)], prevede ca "**pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere**".

Potrivit art. 119 si art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata in anul 2007:

"Art. 119. - (1) **Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere**".

"Art. 120. - (1) **Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.**

(2) Pentru diferentele suplimentare de creante fiscale rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorarile de intarziere se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care sa stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv".

Avand in vedere cele retinute la pct. 3.1-3.3 din prezenta decizie prin care s-a dispus desfiintarea deciziei de impunere nr. zzz/30.03.2009 pentru o parte din diferentele suplimentare de TVA, precum si faptul ca in *situatia de calcul a accesoriilor organelor de inspectie fiscala nu au efectuat o departajare a accesoriilor in functie de cauzele care au determinat stabilirea diferentelor*, urmeaza a se desfiinta decizia de impunere pentru majorarile si penalitatile de intarziere aferente TVA in suma de M lei.

Conform pct. 12.7 si pct. 12.8 din Instructiunile aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005:

"12.7. Decizia de desfiintare va fi pusa in executare in termen de 30 de zile de la data comunicarii, iar verificarea va viza strict aceeasi perioada si acelasi obiect al contestatiei pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

12.8. Prin noul act administrativ fiscal, intocmit conform considerentelor deciziei de solutionare, nu se pot stabili in sarcina contestatorului sume mai mari decat cele din actul desfiintat, acesta putand fi contestat potrivit legii".

In consecinta, la reverificarea situatiei fiscale, organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector x urmeaza sa procedeze si la recalcularea majorarilor si penalitatilor de intarziere tinand cont, pe de o parte, de TVA retinuta ca datorata si respinsa in urma solutionarii contestatiei prin prezenta decizie, iar pe de alta parte, de rezultatele reverificarii dispuse cu privire la TVA aferenta perioadei octombrie 2003 - decembrie 2003, TVA aferenta lucrarilor de renovare si TVA aferenta serviciilor de consultanta legata de obtinerea imprumutului, demolarea unor corpuri de cladire, modificare numar cadastral, sedinta AGA, delistarea societatii.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 145 alin. (3) si (8) si art. 155 alin. (8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, in forma aplicabila in perioada 2004-2006, art. 129, art. 134¹, art. 134², art. 145 alin. (2) lit. a), art. 146 alin. (1) lit. a), art. 155 alin. (5) si art. 159 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, incepand cu data de 1 ianuarie 2007, pct. 81¹ din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, astfel cum au fost modificate si completate prin H.G. nr. 1.579/2007, art. 29 lit. C c) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, republicata, art. 21 si art. 22 din O.G. nr. 70/1997 privind controlul fiscal, cu modificarile ulterioare, pct. 1 din Decizia Comisiei de proceduri fiscale nr.2/2008, aprobata prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr.1.754/2008, art. 7 alin. (2), art. 21, art. 91 alin. (1) si (2), art. 92 alin. (1), art. 94 alin. (2), art. 98 alin. (1), art. 119, art. 120, art. 213 alin. (5), art. 216 alin. (1) si (3) si art. 231 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare si pct. 12.7 si pct. 12.8 din Instructiunile aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005

DECIDE:

1. Respinge in parte, ca neintemeiata, contestatia formulata de SC U SA impotriva deciziei de impunere privind obligatiile suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. zzz/30.03.2009, emisa de Administratia Finantelor Publice sector x pentru suma de **D12+D31 lei** reprezentand la TVA stabilita suplimentar in urma inspectiei fiscale.

2. Desfiinteaza in parte Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. zzz/30.03.2009 cu privire la TVA stabilita suplimentar in urma inspectiei fiscale in suma de **D11+D2+D32 lei** si accesorii aferente TVA in

suma de **M lei**, urmand ca organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice Sector x sa procedeze la reanalizarea situatiei fiscale a societatii, tinand cont de prevederile legale, de motivatiile acesteia, precum si de cele retinute prin prezenta.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.